

Šy-li spěwał,
Pitnje dželał,
Strowja cze
Šwójbnj statoł,
A twój šwjatol
Stradny je.

Sa staw spróznj
Napoј móznj
Lubosć ma;
Bóh pał šwěrnj
Pšes spał měrnj
Čerštwosć da.

Nječ ty spěwałš,
Šwěrnje dželaš
Wšědne dnj;
Džeň pał šwjatj,
Duschi datj,
Wotpoczi ty.

S njebeš mana
Nječ czi kmana
Žiwosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wotšew cze!

r.

Šerbiske njedželske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šmolerjez knižiczišczeri w Budušinje a je tam ja šchwórtlětnu pšedpłatnu 40 np. dostacž.

Misericordias Domini.

Jan. 21, 15. – 17.

Lubujesć mje?

Nasche dženknišche šwjate sczenje pšehadza naš w duchu na brjoš galilejskeho jěsora. Tam bě šo horjestanjny Šbóžnik šedmjom šwojich wuczomnikow šjewił, kotřiž jeho halle špósnachu, jako šo jim pšes njeho wulke žohnowanje dosta. Pšchetož hdžež je žohnowanje, tam je pšchezo tón Knjes; žane žohnowanje bjes njeho; a hdžež je wón, tam je kóždy czaš žohnowanje. Še šwojimi wuczomnikami powobjedowawšichi, Šbóžnik na Pětra trójzj tu prašeh štaji: Lubujesć mje? Rozpomínj šebi, lubi čitarjo, tule wažnu prašeh Knjesa Jesuša; pšchetož tał šo wón tež naš prašcha, a hladajmj potom, šcho móžemj jemu na to wotmolwicž.

I. „Lubujesć mje?“ Tał šo naš Jesuš prašcha. Tał prašcha šo wón w našim tekscze šwojeho wuczomnika Šchimana Pětra, kotrehož tón krócž Šchimana Jonašoweho šyna mjenuje, niž Pětra abo Refaša, to reła škala; pšchetož „škala“ bě šo šhablata: wón šwojeho Knjesa trójzj šaprě. „Šchimanje Jonašowj, lubujesć mje?“ Niž ja jeho mozu, jeho wjedženštwom, wustojnosćju atd. šo Šbóžnik Šchimana prašcha, ale ja lubosćju jako hłownej wězu, a to wón trójzj čini, šo by jemu šacžucž dał, tał wulka ma lubosć byčž, kotruž wón žada, a šo wona njeje jeno nathwilne pokhilenje, ale dospołne poddacze temu Knjesej. O tał wjele Knjesowa prašeh wopšchija! Wón čze prajicž: Šchimanje Jonašowj, ja šym šebi wo

tebje derje šašlužik, šo mje lubujesć; pšchetož ja czi wjele nješašluženeje hnady wopokasach. Pšchijawšichi cze do licžby šwojich wuswolennyh wuczomnikow, šczinich cze k rybakej čžlowjekow; tši lěta dolho dach czi šwoj khlěb jěscž a šticžach czi bohacze škladnosć, wscho ššyshecž a widžecž, šchtož šym rěčal a čžinik. Šchimanje Jonašowj, ja šebi wo tebje derje šašlužich, šo mje bóle lubujesć, dnžli czi drusy wuczomnižj; pšchetož tebi wopokasach wjetšchu hnadu hacž jim. Ty ššuscesche k mojim tšjom najdowěrnishim wuczomnikam; tebje wsach šobu do Žairoweho domu k šbudženju jeho džowczicžki wot šmjercze; ty bě šwědt mojego pšchetrakšjenja na šwjatej horje, hdžež šo mi Mójšaš a Eliáš šjewišhtaj, hdžež šo moje woblicžo šwěczesche kaž šłonzjo a moja drašta běla bu jako šněh; ty džěiche šo mnu do šahrody Gethsemane a widžesche tam moje ššewjetanje a mój štyšt, tał šo se šmjercžu bēdžach a nutrnisho modlach, a tał mój pót w horžych krjepjelach na šemju padasche. Šchimanje Jonašowj, tebi pšchede wschěmi to pšnacze dach, šo šym Šhryštuš, žiweho Boha šyn, a šlubich, šo čžu na tule škatu šwoju žyrkej twaricž; tebi pšchede wschěmi klucze njebeškeho kraleštwu dowěrich; tebje jeno dach na morju k šebi pšchicž; tebi šo džeh šwojeho horjestacža najprjedy šjewich. Šchimanje Jonašowj, ty bě šo čžežto nade mnu pšchehrešchil: trójzj mje šaprě a pšchibahasche, šo mje nješnajesć; ja pał czi twój čžežki hrěch wodach. Ša to mēł mje š dwójnej, haj š trójnej lubosćju lubowacž. Duž prašcham cze druhi a ššeczi krócž: Lubujesć mje bóle, dnžli czi drusy? Ja wšchak wēm, tał šy mje pšchēd šwětom pšsnawał a šo te

mni dżerzał, prajizy: „Anjeze, tomu pónidżemy? Ty masz słowa węczonego żywjenja; a my bmy wერიли a pónali, so by Chrystuś, byn žiweho Boga.“ Ja derje wem, tak ty w tamnej czemnej nozy, hdżez buch pscheradzenny, i horliwoscju wuwola: „Hdy bychy so tež wschitzy nad tobu pohóršchowali, dha wschať so ja nihdy njebudu pohóršchowacz“; ale to mi dosć njeje; pschetoż pschi wschēm tym możesche mi ty nješwerny bycz a mje sapręcž. Schimanje Žonašowy, hdy by tež człowikimi a jandželiskimi jasytkami wo mni rēczał, to mi njeby dosć bylo bjes luboscze. A hdy by wěschćicz mohł a wjedził wschitke potajnstwa mojeho kralestwa, to mi njeby dosć bylo bjes luboscze. A hdy by mēł wschitke pónacze a wschitku wēru, tak so by hory pschestajak, to mi njeby dosć bylo bjes luboscze; pschetoż pschi wschēm tym by bjes luboscze był syczazy mošas abo kliczazy swōnczť; to wscho by czi niczo wuschne njebyło, jeli mje lubowak njeby. Schimanje Žonašowy, lubujesch mje? —

„Lubujesch mje?“ tak so Jesuś tež naś prascha; pschetoż wón naś wschēch runje tak lubuje a chze naś runje tak sbōžnych mēcz kaž Pētra. Dofelž pak bjes luboscze k njemu sbōžnosć njedostanjemy, teho dla so naś prascha, hač jeho lubujemy. Tež na tebe, luby czitarjo, so wón i tym praschenjom wobrocza: „Lubujesch mje?“ Wón psched tobu steji a praji: Ja bym cze i węczonej luboscju lubowak a jena luboscž je druheje hōdna. Ja, twōj najwjetšchi dobroczel, stworiczel twojeho żywjenja, Sbōžnik twojeje dusche, sa tebe człowiku naturu na so wsach, nješkōnczuje wjele czerpjach a w hōrkej šmjerći kwoju krej pschelach k wodawanju twojich hrēchow; ja cze w šwjatej kšchēnizy do šwjatego kralestwa pschijach, dach czi šwoje sbōžnychczinjazje słowo, šliczach tebi šwoje cželo a šwoju krej jako njebjeske manna a napoj węczonego żywjenja; kaž pastyr sa šwojej šhubjenej wozu k hōdži, tak cze njesprōzniwje pytach a njespschēstach sa tebe prošnyčž, so by Bōg njeplōdny figowž hišcže njeporubak a do wohnja nječičnył. Kať bym tebe a twojich pschuwulnych se wschej potrebnoscju a žiwnosćju žohnowak a czi kōždy cžak se šwojim hnadnym šchitom bliško byl! Kať hušto wobradžach tebi a twojim lubym po cžezkej khorosczi sašo nowu strowoscž a pschihadžach do twojeje šwōjby se šwojej pomozu, hdžž bēsche nusa najwjetšcha! Glej, tak bym i wješelom a se kšchizom na twoju wutrobu skutkowak, so by so ty w lubosczi mi poddak. Sa to pak dyrbjał mje nētko lubowacz; ale lubujesch mje tež?

Twōj Sbōžnik hišcže dale i tobu rēczi. D pōšluchaj tola, šchto so cze prascha! Wopomni, so so njeprascha, hač masz prawe pōnacze wo nim, hač wernoscze katechisma derje snajelch, hač by wjele bibliškich hrōnczkw, kherluschow a modlitwow i hłowy nawuknył. Wón so njeprascha, hač pilnje kemschi a spowjedži k hōdžič, mišioniske šwjedženje wopytujesch, rašichu, blidowu a wječornu modlitwu njesakomdžesch; hač psched šwētom cžezne żywjenje wjedžesch, cželnych lōšchtow a hrēšnych wješelow so wšdawasch, šwoje džēczi psched sawjedženjom wobarnujesch a teho runja. Sa wschēm tym so wón njeprascha. Wón drje to tež wot tajkich žada, kotšiz šu na jeho mjeno kšchēni; ale to wschitko jemu dosć njeje; pschetoż masch-li tež to wscho, możesch tola šhubjenny bycz, niz pak hdžž jeho lubujesch. Niczo czi w šwēcze k sbōžnosći tak nušne njeje hač luboscž k Jesušej. Teho dla so cze wón pschede wschēm sa luboscju prascha.

„Lubujesch mje? — Lubujesch mje bóle hač nana a macžet, bratra a šotru, mandželstu a džēczo? Šny mi šwoju wutrobu dak, žyle dak? Šnym twoja jenicžka žadosć, rano prēnja a wječor pošlenja myšł twojeje dušche? Čžinisch a wostajisch wscho moje dla? Šsu to tebi najšbōžnišche hōžiny żywjenja, hdžž w modlitwje k mojimaj nobomaj ležisch? Šnym twōj trošcht w cžerpjenju, na khorolōžu, w njewušlēdnych pōdēdženjach? Šny šebi šamemu a šwētej wotemrēł a bym ja twoje żywjenje? Lubujesch mje? —

II. Lubujesch mje?“ tak so naś Jesuś prascha. Šchto možemy jemu wotmolwicz? — Bohladajmy najprjedy na Pētra a rošpomnmy, tak bē temu wotolo wutroby, jako mējesche na tole praschenje šwjatego Anješa wotmolwicz, a tak ponižnje wón to cžinjesche. Kunjež Jesušowy postrow mēra, džen horjestacža šhromadženny wučžomnikam pschwołany, a data porucžnosć: „Kať mje mōj Wōtž pōšłak je, tak pošćeluju ja waš“ tež Pētrej placžesche, dha tola žive dopomnjecze na tamnu žalōšnu nōž, hdžž bē wón Sbōžnik šwēru šlubik a hanibnje šlamak, cžezko na nim wotpoczowasche. Wón šwjatego mištra i žylej dušchu lubowasche a tola jeho tšiči k rōcz saprē. Kunjež bē hndom na to šwōj hluboki pad i horžymi šyliami šprawoneje pokuty woplakowak a psches krej na Golgatha wōdacze dostak, dha tola k šwojej hlubokej šrudobje we wutrobje šacžumasche, so bē so japoschtolškego powołanja njedostojny ščžinik. Šchto pak możesche jeho wot tuteho šnutškomneho njemēra wušwōbodžicz a jeho dwēlowanje šamjesowacz? Nichtō druhi džžli tōn Anješ šam, a tōn to tež cžinjesche. Wobkēžbujmy, kotry pucž wón pschi tym nastupi. Pētr njebē so jeno pschēčžiwu njemu, ale tež pschēčžiwu šwojim šobuwučžomnikam pschēšchok. Duž dawa jemu Jesuś najprjedy škladnosć, to sašo dobre ščžinicz, šchtož bē pschēčžiwu pošlēšchim šhrēšchik. Wón so jeho prascha: „Schimanje Žonašowy, lubujesch mje bóle, džžli czi? Mējesche ty pravo prajicz: Hdy bychy so tež wschitzy nad tobu pohóršchowali, dha wschať so ja nihdy njebudu pohóršchowacz?“ Na to wotmolwi Pētr: Ach, Anjeze, so cze bóle lubuju, džžli czi drušy, to wschať prajicz njemōžu; ale ja cze tola lubuju. Šžom i teho pōšlawamy, so bē Pētr nētko nowy cžłowjek. Wón wjazy na to njemyšli, so i druhimi runacz, šebje šameho pschewušbēhōwacz a se šwojeje wuškosčezje na nich dele hladacz; dopomnjecze na jeho pad wosta jemu šchit pschēčžiwu wschej nasdatošći a šdžerža jeho w ponižnosći; k wobkručenju teho, so Jesuša lubowasche, so wón na šwoje prjedawšche škutki njepowola, ale jenicžžy na Anješowe wichehōwēdomne wofo, kotrež wutroby a jērchenje pschepytuje; teho dla wón na Jesušowe praschenja wotmolwja: „Anjeze, ty wēsch wschitke wēzy; ty wēsch, so ja cze lubuje!“ Jesuś pak jemu na to možnosć dawa, tule luboscž wopōšajowacz a tak sašo dobre cžinicz, šchtož je šawinowak: wón jemu porucža: Paš moje jehnjata, moje wozny! budž tym, kotšiz mi pschibšluschuju, wōdžet a pomoznik! Š tajkimi šłowami jemu Sbōžnik i nowa japoschtolške powołanje dowērja, wo kotrež bē so wón se šapręcžom Jesuša pschijesł. Jesuś tule porucžnosć trōžny wuprja, so by Pētr wopomnik, tak wuškoške powołanje to je, kotrež jemu tōn Anješ i tym dowērja. Tole dowērjenje dyrbjesche jeho i nowej horliwoscju napjelnicž a sa to šwēdcžicz, so je Jesuś jeho sašo pschijak a jemu to trōžny prajik! D tak wulka je Anješowa pastyrška šwēra a

mudrosć, kotraž so nam i našeho teksta napšheczo blyšczi!

Ješuŕomeje paŕtyŕŕeje ŕwery ŕo teŕ ty troŕhtuj, luby cŕitarjo! Teŕ tebe je Knjeŕ Jeŕuŕ pomola, ŕo by druhich paŕ, jich duŕcham prawu ŕiwnoŕcŕ podawał a jim ŕe ŕłowom a pŕŕiŕkladom wodŕeť k dobremu byť. A to ty i jeho pomozu wěŕcŕe doŕonjeŕch, jeli mōŕeŕch jemu na praŕŕeň: Lubujeŕch mje? i Pětrom ŕtroŕhtnje a wjeŕele wotmolwicŕ: Haj, Knjeŕe, ty wěŕch, ŕo cŕe lubuju! Pŕŕetoŕ ŕŕhtōŕ je ŕwoju wutrobu na Jeŕuŕowej luboŕcŕi ŕahoriť, temu nje-mōŕe teŕ luboŕcŕ k tym pobrachowacŕ, kotŕiŕ ŕu jemu w ŕiwjenju doměreni; jeho wutrobje budŕe to potrjeba, jehnjata ŕwojeho Šbōŕnika paŕcŕ a duŕŕe k njemu wodŕicŕ. O to je kraŕne dŕeťo w Boŕim kraľŕtwje! Duŕ pruhuj ŕo ŕhutnje, hačŕ mōŕeŕch na Knjeŕowe praŕŕenje: Lubujeŕch mje? kōŕdy cŕaŕ bjeŕ ludanja a i dobrym ŕwědomnjom praweho wotmolwjenja dacŕ! Hdŕ by zŕly twar ŕwěta ŕo pŕŕed twojimaj woczomaj powrōcŕiť a ŕahinyť a jeno twōj Šbōŕnik ŕe ŕwojim praŕŕenjōm, pŕŕed tebe ŕtupiť, mohť ty wumolacŕ: Hdŕ ja jeno tebe mam, dha ja ničō njerodŕu wo njebeŕa a wo ŕemju; pŕŕetoŕ ty wěŕch, ŕo ja cŕe lubuju? — Hdŕ by dŕenŕa twōj hnadny cŕaŕ wotbēŕať a ty pŕŕed Boŕi ŕudny ŕtol ŕtupicŕ mēť, mohť ty ŕmjercŕ i radoŕcŕu witacŕ a rjeŕ: Ja ŕebi ŕadam wrječŕ cŕahnyčŕ a pŕŕi tebi byčŕ, o Jeŕu; pŕŕetoŕ ty wěŕch, ŕo ja cŕe lubuju? — Hdŕ by tōn wulki dŕeň ŕaŕwitať, na kotrymŕ cŕłowŕŕi ŕyn pŕŕiňdŕe w ŕwojej kraŕnoŕcŕi a wŕŕitŕy ŕwjecŕi jandŕeljo i nim, mohť ty ruŕy ŕtŕnywŕŕi ŕwoju hłowu k njeby poŕbēhnyčŕ a praŕicŕ: Hamjeň, haj pŕŕiňdŕ, Knjeŕe Jeŕu; pŕŕetoŕ ty wěŕch, ŕo ja cŕe lubuju? — O lubi ŕerbŕy cŕitarjo, njech naŕŕ lubowany Šbōŕnik nam wŕŕitŕim pŕŕeŕ ŕwojeho ŕwjateho Duŕha mōŕ k temu miŕoŕcŕiwje dopomŕa, ŕo mohli jemu na jeho praŕŕeň: „Lubujeŕch mje?“ kōŕdy cŕaŕ ŕwojeho ŕiwjenja i Pětrom radoŕcŕiwje wotmolwicŕ: „Knjeŕe, ty wěŕch wŕŕitŕe wēŕy; ty wěŕch, ŕo ja cŕe lubuju!“

K. A. Fiedleť.

Luboŕcŕ k Jeŕuŕej.

Jeŕu, duŕŕe horŕa ŕadoŕcŕ,
Ty wěŕch, ŕo cŕe lubo mam;
Boŕi mēr a ŕbōŕnu radoŕcŕ,
Mam-li tebe, ŕačŕuwam.
Ja ŕym twōj, a ty ŕy mōj;
Wěcŕnje, Jeŕu, ŕwojej ŕmōj!

Twoja miŕoŕcŕ je mje ŕnala,
Prjedy hačŕ ŕwět wuhladačŕ;
Ja mje na ŕwōj klin je wŕala,
Hdŕ cŕe hiŕŕeŕe njeŕnajačŕ.
Ja ŕym twōj, a ty ŕy mōj;
Wěcŕnje, Jeŕu, ŕwojej ŕmōj!

Jaťo dŕečŕo ŕy mje wodŕiť,
Zandŕel twōj mje ŕitaŕŕe;
Wěrnōŕcŕ ŕy ty do mnje pŕodŕiť,
Twōj duŕh da mi poŕnacŕe.
Ja ŕym twōj, a ty ŕy mōj;
Wěcŕnje, Jeŕu, ŕwojej ŕmōj!

Ačŕ, kať ŕy mje wobarnowať
W ŕtraŕŕnych lēťach mlodoŕcŕe,
So ŕym ŕwoju wēru ŕŕhowať,
Wōŕtať w Boŕim kraľŕtwje!
Ja ŕym twōj, a ty ŕy mōj;
Wěcŕnje, Jeŕu, ŕwojej ŕmōj!

Ty mje pŕtaŕŕ, hdŕ ja bludŕu,
Š padow mje ŕaŕ poŕbēhaŕŕ;
Š troŕhtom ŕhwataŕŕ, hdŕ ŕo rudŕu,
Wuŕtamam, dha ŕylnoŕcŕ maŕŕ.
Ja ŕym twōj, a ty ŕy mōj;
Wěcŕnje, Jeŕu, ŕwojej ŕmōj!

Njech ŕym ŕiwŕy, njech ja mŕěju,
Ja ŕo tebi porucŕam;
Kōŕdy cŕaŕ cŕe w duŕŕi ŕmēju,
Twoje ranŕ wokoŕŕam.
Ja ŕym twōj, a ty ŕy mōj;
Wěcŕnje, Jeŕu, ŕwojej ŕmōj!

Hdŕ mi widŕenje ŕo minje,
Wjazy rēčŕecŕ njemōŕu,
Cŕeťo ŕlabnje, wŕŕa mōŕ hiŕje,
Dha njech hiŕŕeŕe ŕduŕuju:
Ja ŕym twōj, a ty ŕy mōj;
Wěcŕnje, Jeŕu, ŕwojej ŕmōj!

K. A. Fiedleť.

Sjednanje je ŕlōdke.

(Poŕracŕowanje.)

II.

Jan bē ŕo ŕaŕe na pucŕ dať, pŕŕetoŕ wōn mējeŕŕe nēťotre mile do mēŕta a chŕyŕŕe tam w prawym cŕaŕu byčŕ. Wōn na ŕwojim wōŕu ŕedŕeŕe, duŕŕu polnych cŕeŕŕich myŕlow. Žel jemu to cŕinjeŕŕe, ŕo jeho ŕona ŕo do jeho cŕinjenja njemōŕeŕŕe namacŕ a ŕo bē ŕo w pŕŕeŕorje wot njeje dŕeťiť. Dha jemu wōŕ napŕŕečŕiwō pŕŕiňdŕe ŕe ŕitny miŕchami napŕeljnjeny. Wōn ŕonje ŕwojeho pŕŕiŕhodneho nana ŕnajeŕŕe a duŕ wōn wotročŕkeŕ kaŕaŕŕe, ŕo dŕrbi ŕaŕtačŕ. Ach, ty ŕy, Jano, hŕōŕ nana ŕo ŕlyŕŕečŕ da. Hdŕeŕa chŕeŕŕ, ŕo ŕo tu tať knjeŕŕŕi wjeŕeŕch? Ja chŕu do mēŕta na ŕud, wotmolwi wōn. Maŕŕ drje nēťajŕu ŕŕōŕŕbu a i ŕim dha? praŕŕeŕŕe ŕo nan dale. Nē wŕŕať, ja ŕym ja pŕŕiŕahaŕza powoľany. — Tať? Dha dŕrbiŕŕ ty wo prawdŕe wjele ŕhwile a wjele pjenjeŕ mēčŕ, hanjeŕŕe nan, pŕŕetoŕ tať wjele hačŕ ja wēm, pŕŕiŕaŕni ŕaneho troŕŕŕa ŕapŕacŕeneho nje-doŕtanu. — Bohu budŕ dŕať, ja to ŕamoŕu, tať wjele ja mam, ŕo mi to ŕaneje ŕŕŕody njeŕcŕini. — Žeđŕ dale, kaŕaŕŕe nan ŕwojemu wotročŕkeŕ, a tebe, Jano, ŕwarŕuj Wōh. — Boŕemje, ŕawoľa Jan hnēmŕnje, a tať wōŕaj nimo ŕo jēdŕeŕŕtať.

To pať bē nowe mjerŕanje, nowe ŕahadŕo, kotreŕ jemu we wutrobje nowu bolōŕcŕ nacŕini. Tola pať, hdŕ ŕo dale wjeŕeŕŕe, i mozu wŕŕitŕe tute ŕrudne myŕle ŕahna a wjeŕelŕŕe wŕŕitŕo, ŕŕtoŕ wokoŕo ŕebje widŕeŕŕe, wobhladowaŕŕe. W prawym cŕaŕu wōn do mēŕta pŕŕiňdŕe, hdŕeŕ w hoŕŕeňŕu i druhimi muŕemi i kraja a i burami hromadu trjeŕi, kotŕiŕ bēchu, kaŕ wōn, na pŕŕiŕaŕny ŕud powoľani. Hdŕ bē ŕo troŕu pŕŕiŕŕtojnje ŕwobŕeťať, podachu ŕo wŕŕitŕy na to mēŕto, na kotrymŕ mējeŕŕe ŕo ŕud wotdŕerŕecŕ. Wŕŕitŕo bē tu nanajpŕŕiŕŕtojnŕŕe pŕŕiŕotowane. Wulka rjana ŕala to bē, w kotreŕŕ bē ŕa wjele luda doŕcŕ mēŕta. Na wŕŕoŕim ŕŕhodŕeňku mējachu ŕudniŕy ŕwoje mēŕto, jim i napŕŕečŕa pŕŕiŕaŕni, na prawej ruŕy ŕawŕi ŕa wobŕŕoŕŕeňŕy a wōŕŕjedŕa ŕtōŕy ja ŕwēdŕow a rēčŕnikow ŕtejačŕu. Jan, hdŕ tudŕy pŕŕiňdŕe, a pŕeňi ŕrōčŕ tu na ŕwojim mējeŕe ŕedŕeŕŕe, bu wot wēŕteje nutrnōŕcŕe ŕajaty, ŕo dom a dwōr, ŕonu a ŕwoje dŕečŕo zŕle ŕabu. Š wulkeŕ nutrnōŕcŕu wōn pŕŕiŕahaŕŕe, ŕo chŕe po prawdŕe a bjeŕ pohladanja na paŕŕŕonju po najŕeŕŕim wjedŕenju a ŕwēdomniju ŕwōj ŕud wupraŕicŕ. A hdŕ ŕo jednanja ŕapocŕačŕu, i zŕleŕ polnej nutrnōŕcŕu poŕŕuŕaŕŕe, ŕo na ničō druge nje-myŕleŕŕe, haj ŕo na ŕwoju Marju wjazy njedopomni. ŕemu ŕo wŕŕo tať waŕne, tať ŕwjate ŕdaŕŕe, jaťo by namŕŕi byť. Š tym pať ŕedŕbliwōŕcŕ ŕudnikow a ŕtatneho rēčŕnika kaŕ ŕwojich towaŕŕŕow a rēčŕnikow, kotŕiŕ wobŕŕoŕŕeňŕy ŕamolwjačŕu, tať na ŕo ŕeŕahny, ŕo bu kōŕdy dŕeň i nowa ŕa pŕŕiŕaŕneho wuŕwoleny. Druŕy, kotŕiŕ ŕebi i teho wjele nječŕinjachu, ŕo wo to pŕōzowachu, ŕo byčŕu wotpoŕaŕani byli. Pŕŕetoŕ ŕa kōŕdy cŕaŕ, w kotrymŕ ŕo pŕŕiŕaŕny ŕud dŕerŕi, ŕo ŕŕi raŕ wjazy pŕŕiŕahaŕzom na ŕud powoľa, hačŕ ŕo jich trjeba. Dwanacŕo k ŕudŕenju pŕŕiňdu, tyŕch druhich ŕtatny rēčŕnik abo tōn rēčŕnik, ŕiŕ wobŕŕoŕŕeňŕy ŕamolwja, wotpoŕaŕe a tučŕi nimaja tutōn dŕeň pŕŕi ŕudniŕŕich jednanjach ničō cŕinŕcŕ a mōŕa domoj hičŕ, je-li ŕo chŕedŕa.

Jan, kiž bě dvě njezdzi w měsće, bu pschi kóždym jednanju sa pschibahanza powołany, čaš ho jemu miny, so njewjedzesche, hdže je wostal. Tola pak druhdy ho jemu njemalo styskasche. Hdž tu w sali ředzesche, a dyrbjachu ho jebatojo, paduschi, mordarjo, rubjeznizy a drusy njebolakojo řudzič, dha bě jemu husto prawje čezko wotolo wutrobny. Psches wokna lube řlónčto řwoje jařne pruhi řezesche a wo tym powjedasche, řak řjenje by tola wonka na řwojich polach dželacž mohł a wón dyrbjesche jow na pschepytanje řajtlich řtych čłowjekow pošluchacž! řeho myřle bjes jeho wole se řale domoj létachu, hdž ho řla řlša řónřta, řaduchřtwa a řalschowaneje pschibahi dla wobřtoržena se řařaklej řeczů řama řamolwjesche, a w duchu widžesche wón řwoju lubu řarju, řak doma ředži a řo jeho dla řtyřnje řudži a řlacže! řschi řtych wřchelakich řeczach řtaneho řeczniřa a řastupjerjow wobřtorženyř, w řotryřž jedyn temu druhemu husto ř wóřny řłowami na-pschecžiwo řeczesčtaj, jemu pschecžiwenje řwojeje lubeje řarki do myřlow pschidže a jemu bęsche, jako by řo jeho řyle domjaze řbože do řromady řypnyč čžylo. řo bęchu řa njeho wo prawdže husto čezke řodžiny. řemu bě druhdy, jako by na řłowjazu řhorosč čzerpiř a wón dyrbjesche wřchitke řwoje moży napinacž, řo by řwoju pschibřluchnosč dopjelniř. ř wo řej pomozu wón řle myřle, řotrež jeho řcherjachu, řotkóři a napořledku wřcho pschewiny, řak řo kóždny řař řež pschi čezřim wuřbudženju, řacž by řo jedyn řa winowateho abo njewinowateho wuprajicž měř, řo prawe wutřechi. řsches řo pak bě řebi, řaž řižo prajene, domęrenje a řhwalbu wřchitřich dobřł, řo wjele do njeho dđeržachu a wón řam bu psches řo jara řpokojeny.

(Pofracžowanje.)

Jene je nusne.

Řlób: Řjech řohu džakuje —

Řjech wřchemu čłowjestwu,
Řiž jeno čařnosč řaji
řu w řemřim pschewřtku,
řso ř řróřim řłowom praji:
řdž řež řo řudy wřcho
ře řwěřny řabjera,
Řje řšchemi jeno řo:
řycž wozřla řesufa!

F.

řtawisny rekruty ř lęta 1813.

(řo řranzowřim piřa —ć—)

(Pofracžowanje.)

řute powjesče nař jara pschecžiwo řuřam řoshorjachu. řękotsi řjes nami prajachu: „ř hdž by řo řoła bórřy řapocžalo! řón řróčž dyrbja řajte prawe puki dostacž... Dobřli řiřčeže dolho njęřu!“ řež řa buch řakle řoshorjeny, ale druhdy pschi řebi myřlach: „řosęso, řh dha něřko řyle wóřny? řuřojo řakitaja řwój řraj, řwoje řwójby, wřchitko, řchtož je řudžom najřwječishe řudy na řwęcze. řdž řo njebřchu čřinili, břchmy řich ř polnym řrawom do řyła řazpřwali.“

řa dnju 18. mařeho řóřka řařo wotpucžowachmy a 24. mařeho řóřka řejachmy pola řschaffenburga, hdžež nař řtawny řarschal řey pschehladowasche.

řejtman naščejje řtorniny řęřasche řlořentin, lieutenant řęřasche řretonville, řomandanta řyřeho řataillona bęsche řemeau, jeho adjudanta řodal, našč general řęřasche řouřham — řo dyrbi kóždny wojak widžecž, hdž njęcha řaž řlepy wokolo řhodžicž.

XI.

18. a 19. męřza řapocža řněř řacž. řdž řo prawe dopomnju, dželšče řo pošpochi wot řano dželřacž řacž po řopolodnju řřjoch, bjes pschęřacža řeschčřil. řola řschaffenburga dželřchmy ř řemizy nimo řrodu, wobřdlerjo řrodu řladachu ř woknow na nař, řjes řym řo nam woda do řchłóřnjow bęžesche. ř pravizy řęřa řeschčęřesche a řchumjesche, řo bęsche řama řurjawa widžecž.

řarschal řey řo nam pomakřu se řwojim řtabom bližesche. řchtož řebedeja řrosčřtowasche, bęsche řo, řo dyrbjachmy najřubowanisheho a najřprawnisheho wřchitřich wřřchłow widžecž. řa pak řebi myřlach: „řdy mohł je domach wohlacž, břch řo bóle wjęřelil.“

řlónčnje řarschal ř nam dórđže. řwidžu jeho řiřčeže we wuřkim, ř řeschčřom namacžany řlobutu, w mórđrej wuřchitej ř řčřizemi pokrřtej řutni, a we wuřlich čřrijach. řęšče řjany řuž, se řolřny włořami a jařny řwóřřom. řdasche řo jara řhlyny břčž, njebęsche řež ani řuřta řordy, řschetož hdž nimo řompagnije řęřasche a řejtman pschřřasa, řęřby řesentęrowacž, wobrocžesche řo nadobo na řwojim wuřkim řonju a prajesche řyle wóřje:

„řlaj jenož... řlořentin řu je!“

řejtman řo řruna, ale njewjedzesche, řchto wotmolwicž. ři řo řdasche, řo bęřchtaj w čařřach wuřčejje řevoluzije řromadže jako wřchędnaj wojakaj řluřiloi. řlónčnje wotmolwi řejtman:

„řaj, řnjes řarschalo... řořči řlořentin.“

„řawęsče, řlořentin,“ řnapschecžiwi řarschal, ř řuku do řtronu pošřajujo, hdžež řuřta řęřesche. „řso wjęřelu, řo čę řařo widžu. řojach řo řižo, řo řy řam řež pohřebany.“

řascha řyła řompagnija řo nad řym wutupom wjęřelesche a řebedej dželšče ře mni:

„řo je čři řoła řuž, řa njeho břch řebi řow řořřřčž řal.“

řa pak njęřapřhřjach, čęřhodla čřřysche řebi řebedej řow řořřřčž řacž, dorež bęsche řarschal řwojeho řtareho řowarřcha powřtal.

řo je wřchitko, na čřož řo ř řschaffenburga dopomnju.

řwęcřor dželřchmy do wřny řchweinheim, hdžež męřjachu wjele řina, řenu a řita, ale hdžež nař nimale wřchřizy njelubje powřtachu.

(Pofracžowanje.)

řschelake ř blřska a ř daloka.

— řdž bęsche řnjes řarač řr. řencž pschęd jutrami řwój řastojnisri jubilej we wozřadže řwječřil, njebęsche řehdom do jutrow jeho řastojnisrim řratřam móřno, jeho pošřowicž. řo řo řta řchřwóřř 23. řapřejje. řsches řo řastojnisřich řratřow bęsche řo řeschł. řasch drohi pschędřyda řerbřseje řonferenzy, řnjes řarač řyčęř řakub, męřesche řnujazu naręcž na řubowaneho řubilara a jeho wóřřowřy řa řalsche řuřchowpřřřřske řřčřłowanje pošřohnowa. řar řerbřseje řonferenzy bęchu wotřwna řasla a řjane řniři. řodžisřka pobocžna řonferenza wobřadži řjany wobřas a pschi pschępocadžu řehole řara řeczęsche pschędřyda řodžisřseje řonferenzy, řnjes řarač řschřřzan. řopolodnju pschidže pschędřyda řudysřseje řuchomnsřseje řonferenzy, řnjes řrimariuř řřřazka, řubilara wutrobnyje pošřowjęřo a jemu řjany řar pschępoda. řsřwjedęř bęsche řnamjo řeho, řak je řebi řubilar w řwojim jednorym, řubosčřiwym a řprawnym wřřchny wutrobny řwojich řastojnisřich řratřow dobřł. řóř řohny jeho řale, řo by řiřčeže dolhe řęta w řwojej wozřadže ř bořatym řohnowanjom řřčřłowacž mohł!

— řóřđžęlu 20. řapřejje bęsche řo ř5 řęř minřlo, řo řnjes wuřęř řorłiza do řomorowa jako wuřęř pschicžahny. řžakowna wozřada bęsche řwojemu řwęcřnemu wuřęřej řón džeř řjenje wuřhotowala. řano w ř8 řodž. řęřđžęchu řo řastupjerjo řmejny a řchulřke pschędřejicęřřřwo w řchuli, hdžež bęchu řchulřke dželčři řhromadžene. řnjes řarač řólčž ř řakęř, řotřny bęsche ř řwřatocžnosčři do řomorowa pschřřchł, męřesche po wuřřęwanju řhęřluscha řęčž na řnjęřa řubilara na řaložku řř. ř4, ř7. řnuty řo řnjes řubilar pošřřakowa. řnjes řmejnisri pschędřejęř řchibřł pošřřowi řnjęřa řubilara a wřchřizy jemu řbože pschęjachu. řřęřnja řchulřka řolza, řchibřęř ř řomorowa, jeho se řerbřsej řchřucžku w mjenje řchulřřich dželčři powřta. řchulřke dželčři bęchu jemu řjany řol řarřę. řiřčeže wřchelake dřehe řjane řary řubilar řosta a mnohe řbožopřchęčřa ř řwojemu jubilej. řwjęřele nad řym dnjom bęsche čřim wjęřšche, dorež je řnjes wuřęř řorłiza čęřke čařny řhorosčę pschęřracž dyrbřł a móřesche něřko řón džeř řařo w řřrowořči řwječřicž. řóř řuby řnjes řdđerž jemu řiřčeže dolhe řęta řřrowořčž, řo by řale se řohnowanjom w řwojej řchuli dželřacž mohł.

ř rořpomnanju.

řože mřny mlęřa pomakřu, ale řerje.

* *

řchřł malo řęči, řón ma řo malo řamolwicž.

* *

řilny řpacž je pschęřo řwęcřny.